

[Steenholdt]

som vi mangler mandskab til lydradioen. Lydradioens ledelse og personale trænger til en udvidelse, hvis nyhedsformidlingen i Grønland skal tilfredsstille den grønlandske befolknings behov.

Johan Nielsen (S):

Jeg gruer altid lidt for, når jeg skal op på folketingets talerstol under finanslovdebatten, for jeg har altid været nødt til at sige, at det går godt på Færøerne, og det at det går godt på Færøerne, er jo dårlige pressenyheder. Man interesserer sig ikke for de steder, hvor det går godt; man interesserer sig for, hvor det går dårligt.

Vi kunne bare se forleden dag, da min kære kollega, hr. Patursson, som jeg af og til savner i dette høje ting, talte i Nordisk Råd. Han skældte danskerne ud for at udsuge Færøerne, for at drive kolonipolitik, og hvad ved jeg. Da lyttede alle intenst, og det gik som en pressebrand over hele Norden. Med min bedste vilje kan jeg ikke skælde danskerne ud, hvor gerne jeg end ville, end ikke fordi de ikke imødekom hr. Paturssons ønske om at få en selvstændig færøsk repræsentation i Nordisk Råd.

Jeg vil lige understregé, at når hr. Patursson siger, at man kan vende øjnene andetsteds hen, så er man meget opmærksom på denne hr. Paturssons udtalelse, både i det øvrige Skandinavien og i Danmark, og spørger: hvorhen skal man så vende sine øjne, så ved alle sammen, at det er nogle ord, som hr. Patursson selv må stå inde for.

Selv om sambandspartiet har hamret ind i føringerne, at jeg er den allerværste løsrivelsesmand for Færøerne, så ved I alle sammen, at jeg har stået her i 15 år og sagt tak, fordi vi er blevet behandlet godt, og har understreget, at jeg absolut ikke nærer noget ønske om at komme væk fra Danmark, og at et stort flertal på Færøerne heller ikke nærer noget ønske om at komme væk fra Danmark.

Jeg kan ikke lade være med lige at tilføje, medens jeg er ved den færøske repræsentation i Nordisk Råd, at dette ønske første gang blev fremsat af afdøde lagmand Peter Mohr Dam, og de medlemmer af det høje ting, som kan huske ham, ved, at han absolut ikke var løsrivelsesmand.

Skulle jeg komme en lille smule bitter i snapsen, så skulle det lige være, at jeg vil

understrege, at når EF kan anerkende Færøerne som en selvstændig del inden for det danske rige, så burde det Norden, som føler sig som en frihedsapostel, der ofte taler de undertrykte sag over hele verden, også kunne anerkende Færøerne som en selvstændig del inden for det danske rige. Men lad det ligge. Det er bagateller. Vi ved, at tidens mølle maler langsomt, og vi har tid til at vente.

Et andet færøsk medlem af Nordisk Råd, hr. Demmus Hentze, sang med på visen »Her går det godt, fru kammerherreinde«, og påviste, at vi ikke havde arbejdsløshed, og påviste, at vi havde overskud på betalingsbalancen, og påviste, at vi havde højere produktion og højere eksport end nogen sinde før. Det er rigtigt, men – jeg plejer ikke at være pessimist – der er alligevel truende skyer i horisonten. Jeg tænker på, hvor vanskeligt det er for den færøske fisker at finde de banker, hvorpå han skal fiske. Jeg tænker på, at hvis vi ikke lige netop havde måske verdens bedste, mest fleksible og moderne skibsflåde, så havde vi ikke opnået de resultater, som vi vitterlig har nået i dag.

Jeg tænker på, at det statsborgerskab med Grønland, som vi har fælles med Danmark, og som vi har sat så stor lid til, ser ud til ikke at skulle hjælpe os så meget. Det ser heller ikke ud til at skulle hjælpe så meget, at vi har været pionerer oppe ved Grønlandshavet, at vi i mange år har gået i forvejen. Da laksefiskeriet slog fejl, fandt vi frem til rejebankerne.

Men som sagt, jeg har så mange års erfaring og har så stor tillid til næsten alle partier her i det høje ting – selvfølgelig først og fremmest til mine partifæller – at jeg håber på, at vi skal overvinde disse problemer.

Jeg nævnede de truende skyer i horisonten. Selvfølgelig mærkes det, at riget fattes penge, også hos os. Vi har jo forskellige sociale opgaver fælles med Danmark, og vi halter en lille smule bagefter. Det er ligesom lidt svært for mig at skulle forklare og forsvare, hvorfor vi på Færøerne skal halte lidt bagefter. Jeg kan f.eks. nævne problemet med dagpengesystemet; det har vi endnu ikke fået løst på Færøerne. Vi ville gerne have forhøjet antallet af kommunelærere, og der er adskillige andre sociale opgaver, hvor vi er bagefter. Jeg håber, at man vil vise den samme